

stemte Maade og derved faae en for Alle forbindende Kraft. Men dette gjælder derimod selvfølgelig ikke om en heel Deel andre Bestemmelser, der af andre Grunde træffes af Administrationen, og som ganske vist kunne være forbindende for Mange, til hvis Kundskab de bringes, men som i og for sig ikke vilde blive forbindende for Alle, fordi de bleve publicerede paa samme Maade som Love, naar Vedkommende bevitstlig ikke er kommen til Kundskab om dem, og forsaavidt saadanne Bestemmelser indeholde Andet og Mere end en Indskærpelse eller Gjentagelse af den bestaaende Lovgivnings Bud. Og jeg er ganske vist enig med det ærede 3die Medlem for 3die Kreds (Tobiesen) i, at der er overmaade Meget, som taler for i Lovtidenden ogsaa at optage denne anden Klasse af Bestemmelser, hvilke jeg har betegnet ved Ordene „kongelige Befalinger og ministerielle Kundgjørelser.“ Jeg har i alle Tilfælde foreløbig, indtil man fik, hvad man maaffee kunde betegne som en Ministerialtidende, anseet det for hensigtsmæssigt og gavnligt, at saadanne Bestemmelser, hvis Tal ikke vilde blive overmaade stort, bleve indrykkede i Lovtidenden. Der er Mange, der derved vilde blive bekendte med dem, hvis Kundskab de nu for Tiden undgaae, og som dog kunde have Interesse af at blive bekendte med deres Indhold. Dette gjælder saaledes f. Ex., som ogsaa nævnt i Motiverne, om Tractater, om hvilke jeg tillader mig at mene, at det ikke har været en constant Regel, ikke engang, troer jeg at kunne sige, i de sidste 20 Aar, at de alle bleve bekendtgjorte ved Thinglæsning. Feiler jeg ikke Meget, er der flere Tractater, med hvilke det ikke har været Tilfældet. Paa samme Maade er der ogsaa Instruxer, der udfærdiges af Regjeringsmyndighederne, og som ere stillede til bestemte underordnede Autoriteter, hvis Indhold det kunde være meget hensigtsmæssigt paa den Maade at bringe til Alles Kundskab. Det vilde ogsaa gjøre det lettere, naar man gav Lovtidenden et saadant Omfang, at lade den udkomme saa hyppig som paatænkt, mindst en Gang om Ugen, medens det ellers ofte vilde blive en Ulempe og Ubekvemmelighed at

lade Lovtidenden udgaae blot for en ganske lille Lov af et ringe Omfang.

Det ærede 3die Medlem for 7de Kreds (N. P. Hansen) rettede det Spørgsmaal til mig, hvorvidt det var Regjeringens Tanke, naar Lovtidendens Indførelse blev vedtagen, saa at standse Udgivelsen af den saakaldte lille Lovsamling. Jeg skal dertil svare, at dette efter min Mening meget vil berøve paa, hvorledes den her foreslaaede Lovs endelige Skæbne bliver. Bliver Loven affattet saaledes, at Lovtidenden ikke faaer et synderligt større Omfang end af Regjeringen foreslaaet, saa at den vil kunne afhændes til en saa billig Pris, som antydningssviis er nævnt i Motiverne, da seer jeg ikke nogen Grund til fremdeles at bibeholde den ved Regjeringens Foranstaltning udgivne lille Lovsamling, thi saa vil den Lovsamling, der indeholdes i Lovtidenden, blive saa tilgængelig, at jeg ikke troer, at der er tilstrækkelig Grund til at bibeholde den anden. En anden Sag vil det derimod være, hvis Lovtidenden skulde faae et langt større Omfang end foreslaaet og derfor maatte gjøres langt kostbarere. — I Forbindelse hermed staaer ogsaa det Spørgsmaal, som flere ærede Talere have nævnt, om det ikke kunde være hensigtsmæssigt at bestemme Uddelingsmaaden af Lovtidenden enten i selve Loven eller dog saaledes, at man deri henviste den til Fastsættelse ved kongelig Anordning. Jeg maa tilstaae, at jeg for mit Vedkommende ikke vilde ansee dette for ganske heldigt. Jeg troer, at de nærmere Regler for Uddelingen jævnlige maae undergives Forandringer, som vilde blive nødvendig besværliggjorte, naar der hver Gang skulde erhverves en ny Lov eller ialfald udfærdiges en kongelig Anordning desangaaende. Jeg kan heller ikke ganske dele den Mening, som de samme Talere syntes at nære om Hensigtsmæssigheden af at foreskrive en almindelig Uddeling af Lovtidenden til alle Landets Communalbestyrelser. Der er derved i og for sig ikke Tale om noget stort finantseelt Spørgsmaal, thi en saadan Lovtidende bør ganske vist efter min Mening holdes af alle Communalbestyrelser, og, enten Udgiften dertil saa skal udredes af Communeskæerne, eller den skal